

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - Shwe Paji

ပြိုင်ဘက်ကင်းစာအုပ်ခင်

(လုယွံ)

(Chapter 426 - 445)

စာစဉ် - ၂၅

CHAPTER 426

လူလတ်ပိုင်းကြီးက လုယွီအားကြည့်ပြီး စကားပြောဆိုလိုက်လေ၏။

"ကောင်လေး...မင်းက တော်တော်များများသိထားတာပဲ"

သို့ရာတွင် ရုတ်တရက် လူလတ်ပိုင်းကြီး၏လေသံက သရော်သံစွက်ဖက်လာခဲ့သည်။

"ဒါပေမယ့် ငါက အထီးကျန်နနတ်ဘုရားလှပေါ်ခြေချရဲမှတော့ ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုးကိုမကြောက်လို့ဆိုတာ မင်း မတွေးမိဘူးလား...ကျီးမိသားစုရဲ့အကြွင်းအကျန်မိစ္ဆာကိုသတ်ပြီးတာနဲ့ ငါကလီပေါင်းထောင်သောင်းချီတဲ့အကွာအဝေးကို ထွက်သွားတော့မှာ...တစ်ကယ်လို့ ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုးကျဆင်းလာရင်တောင် ဘာဖြစ်လာမှာမို့လို့လဲ...ငါကို သတ်နိုင်မှာတဲ့လား"

ဘုန်း...

လူလတ်ပိုင်းကြီး၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာပြီးချိန်မှာပင် မိုးကြိုးလှိုင်းတစ်လှိုင်းက ကောင်းကင်ယံမှကျဆင်းလာခဲ့သည်။

ထို့မိုးကြိုးလှိုင်းသည် အထက်ကိုးကောင်းကင်နယ်ပယ်မှတောက်ပသော ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုးဆင်းသက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ခရက်...ခရက်

ပတ်ဝန်းကျင်နေရာတစ်ခုလုံးသည် မိုးကြိုးလှိုင်း၏သက်ရောက်မှုကြောင့် ကျိုးပဲ့ပျက်စီးနေပေ၏။

အချိန်ဆတ်တိုက်နီးပါးဆိုသလိုပင် မိုးကြိုးလှိုင်းများက လုယွီနှင့်ကျီးချန်
ယွီတို့၏ မလှမ်းမကမ်းပတ်ဝန်းကျင်သို့ အကာအကွယ်အလွှာအလား ကျ
ရောက်လာခဲ့သည်။

လူလတ်ပိုင်းကြီး၏မျက်လုံးများအတွင်း၌ ဝေခွဲရခက်သည့်
အရိပ်အယောင်များ ထင်ဟပ်နေပေ၏။

"မင်းက ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုးကိုအသုံးပြုပြီး မင်းတို့ကိုယ်မင်းတို့ ကာ
ကွယ်ချင်နေတာလား"

အချိန်တခဏအကြာမှာပင် လူလတ်ပိုင်းကြီးက သူ၏အတွေးများ
မှားယွင်းနေကြောင်းကို သိရှိသွားပေ၏။

လုယွီက အကာအကွယ်အလွှာအတွင်းမှထွက်၍ လူလတ်ပိုင်းကြီး၏ရှေ့
သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုးများက လုယွီ၏နောက်မှ
အရိပ်များသဖွယ် ကပ်ပါနေလေ၏။

"ဘယ်လိုတောင် ရူးသွပ်နေတဲ့ကောင်လဲ"

လူလတ်ပိုင်းကြီးက တိတ်တဆိတ်ကျိန်ဆဲလိုက်ပြီးနောက် သူ၏လက်
အတွင်း၌ တောက်ပသောရွှေရောင်လက်ဝါးပုံရိပ် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ထိုရွှေရောင်လက်ဝါးပုံရိပ်ကိုမြင်ချိန်တွင် လုယွီ၏မျက်လုံးများ တောက်ပ
သွားပေ၏။

"သေချာတယ်...ဒါက ကောင်းကင်ဘုံအင်ပါယာရဲ့အကြွင်းအကျန်စိတ်
ဝိညာဉ်ပဲ"

"လုယွီက တီးတိုးရေရွတ်လိုက်သည်။

သူက ဤနေရာသို့ရောက်ရှိလာချိန်ကပင် ကောင်းကင်ဘုံအင်ပါ
ယာ၏အော်ရာကို အာရုံခံစားမိသည်။ယခုလက်ရှိ လုယွီ၏ခန္ဓာကိုယ်

အတွင်း၌ ကောင်းကင်ဘုံအင်ပါယာ၏ဥပဒေသနှစ်ခု တည်ရှိနေသဖြင့် အင်ပါယာ၏တစ်ခြားအကြွင်းအကျန်စိတ်ဝိညာဉ်ကို လွယ်လင့်တကူအာရုံခံစားနိုင်ပေ၏။

သူ့ရှေ့၌ရှိနေသော လူလတ်ပိုင်းကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ကောင်းကင်ဘုံအင်ပါယာ၏အကြွင်းအကျန်စိတ်ဝိညာဉ်ရှိနေပေ၏။

လုယွီက သူ့အနားသို့ချဉ်းကပ်လာချိန်တွင် လူလတ်ပိုင်းကြီးကလည်း ခံစားမှုတစ်မျိုးကိုရရှိနေခဲ့သည်။သူ၏မျက်လုံးများက ရုတ်တရက် တောက်ပသွားပြီး ရယ်မောလိုက်လေ၏။

"ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ တစ်ခြားတစ်ခုကို ငါရှာတွေ့မယ်လို့ မျှော်လင့်မထားမိဘူး...ဟား...ဟား...ဟား..."

ရုတ်ချည်းဆိုသလိုပင် လူလတ်ပိုင်းကြီးက ကျီးချန်ယွီကို လျစ်လျူရှုပြီး လုယွီအားသတ်ဖြတ်ရန် သွားလိုက်တော့သည်။လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သောစိတ်ဝိညာဉ်အပိုင်းအစတစ်ခုက သူ့အား မည်မျှများပြားသောစွမ်းအားများ ရရှိစေခဲ့ခြင်းကို သူ့အသိဆုံးပင်။သူက တစ်ခြားစိတ်ဝိညာဉ်အပိုင်းအစများကို အလယ်ပိုင်းကုန်းမြေ၌ နေရာလပ်မကျန်သည်အထိရှာဖွေခဲ့သော်လည်း တွေ့ရှိခဲ့ခြင်းမရှိချေ။သို့ရာတွင် သူ မျှော်လင့်မထားဘဲ ဤနေရာ၌ စိတ်ဝိညာဉ်အပိုင်းအစကို တွေ့ရှိမိလေ၏။

လုယွီက နဂါးပျံခြေလှမ်းကိုအသုံးပြုလိုက်ချိန်တွင် ပုံရိပ်ယောင်အများအပြားထွက်ပေါ်လာပြီး သင်္ဘောကုန်းပတ်ပေါ်သို့ တဟုန်ထိုးပြေးဆင်းလိုက်သည်။

လူလတ်ပိုင်းကြီးသည် လုယွီ၏နောက်မှ ထပ်ချပ်မကွာလိုက်နေပြီးနောက် သူ၏ရွှေရောင်လက်ဝါးပုံရိပ်ကြီးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်တော့သည်။

"ဟမ္မ"

လုယွီက လက်ညှိုးညွှန်လိုက်သည့်နေရာ၌ ခေါင်းဖြတ်ဓားက ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ခေါင်းဖြတ်ဓား၏အနီးပတ်လည်၌ ပြင်းထန်သော သတ်ဖြတ်လိုခြင်းစိတ်ဆန္ဒများရှိနေပေ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးအား ခေါင်းဖြတ်ဓားမှသတ်ဖြတ်လိုခြင်းစိတ်ဆန္ဒ များနှင့် လွှမ်းခြုံထားပေရာ ဓားချီနှင့်ထိတွေ့မိသော ကျောက်တုံးကြီးများ ပင် ပြာကျသွားလေသည်။

"ဘယ်လိုတောင် အားကောင်းတဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်အပိုင်းအစလဲ...ဟား ဟား ဟား...ကောင်စုတ်လေး...တစ်ကယ်လို့ မင်းအပြစ်တင်ချင်ရင် အားနည်း လွန်းတဲ့ မင်းကိုယ်မင်းသာအပြစ်တင်ပေတော့"

လူလတ်ပိုင်းကြီးက အူလိုက်သည်းလိုက်ရယ်မောနေပေ၏။သူက အနိုင်ရ ရှိသူသာ ဖြစ်ပေမည်။ထိုကောင်လေးထံမှ စိတ်ဝိညာဉ်အပိုင်းအစကိုကြည့်ရ သည်မှာ သူထံ၌ရှိသောအရာထက် အားကောင်းမည့်ပုံပေါ်သော်လည်း သူ၏ကျင့်ကြံဆင့်နယ်ပယ်မြင့်မားနေသဖြင့် သူက အမှုထားစရာ အကြောင်းမရှိချေ။

ဤစိတ်ဝိညာဉ်အပိုင်းအစများသည် ယနေ့မှစ၍ သူ၏အပိုင်သာ ဖြစ်ရပေ မည်။

လုယွီ၏ဆောဘာဓားချီက လူလတ်ပိုင်းကြီးထံသို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် လူလတ်ပိုင်းကြီးက သူ၏လက်ညှိုးကိုတောက်ထုတ်လိုက် ရာတွင် ပြင်းထန်သောအားလှိုင်းတစ်ရပ်ထွက်ပေါ်လာပြီး ဆောဘာဓားချီ အား ပြန့်ကျဲသွားစေခဲ့သည်။

လူလတ်ပိုင်းကြီး၏နှုတ်ခမ်းထောင့်တွင် အထင်အမြင်သေးသောအပြုံးက

တွဲလွဲခိုနေလေ၏။သူက စကားပြောရန်ကြံရွယ်လိုက်သော်လည်း ပြန်ကျဲသွားသော ဆေဘာဓားချီများသည် ပျက်ပြယ်သွားခြင်းမရှိခြင်းကို ရုတ်တရက် သူက ခံစားမိသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ခေါင်းဖြတ်ဓားမှ ထက်ရှသောဆေဘာဓားချီလှိုင်းက ထပ်မံထွက်ပေါ်လာလေ၏။ဆေဘာဓားချီက ကုန်းပတ်ပေါ်၌ဝေ့ဝိုက်တိုက်ခတ်နေမှုကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိလေဟာနယ်ပင် အက်ကွဲသွားသယောင်ဖြစ်နေပေ၏။

"တစ်ကယ်ကို ဖုံးကွယ်ထားတဲ့ လှည့်ကွက်တွေရှိနေတာပဲ"

လူလတ်ပိုင်းကြီးသည် အနည်းငယ်စိတ်လှုပ်ရှားသွားပြီးနောက် သူ၏စိတ်ဝိညာဉ်စွမ်းအင်များကို အသုံးပြု၍ အကာအကွယ်အလွှာတစ်ခုကို သူ၏ရှေ့၌ ပြုလုပ်လိုက်၏။

သို့ရာတွင် ဆေဘာဓားချီ၏ရုတ်တရက်ထွက်ပေါ်လာမှုသည် လူယွီ၏နောက်ဆုံးအားကိုးရာမဟုတ်ချေ။လူယွီ၏လက်ကောက်ဝတ်လှုပ်ခါသွားပြီးနောက် ခေါင်းဖြတ်ဓားက အထက်သို့ထောင်တတ်သွားပြီး မြောက်များစွာသောဆေဘာဓားချီများ ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

ဘုန်း...ဘုန်း...ဘုန်း

ခပ်အုပ်အုပ်အသံတစ်ချို့ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် အစွမ်းထက်သောဆေဘာဓားချီများ၏ထိုးနှက်ခံရမှုကြောင့် လူလတ်ပိုင်းကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် အပေါက်ကြီးများဖြစ်ပေါ်သွားစေ၏။လူလတ်ပိုင်းကြီး၏ပါးစပ်မှလည်း သွေးများအန်ထွက်လာပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး သွေးသံတရဲရဲနှင့်ပင်။

"ငါ မင်းကို အသက်ရှင်ရက် အပိုင်းပိုင်းအစစဖြတ်ပစ်မယ်"

လူလတ်ပိုင်းကြီးက အော်ဟစ်ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

CHAPTER 427

လူလတ်ပိုင်းကြီးက အမှန်တကယ်ကိုပင် ဒေါသထွက်နေပေ၏။သူသည် တာအိုဒုတိယဆင့်ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း မမျှော်လင့်မိဘဲ ကောင်ငယ်လေးတစ်ယောက်၏လက်ချက်ဖြင့် သူ ဒဏ်ရိရရှိခဲ့သည်။

"ကောင်လေး...ဘယ်အပိုင်းအစကိုငါရထားတယ်ဆိုတာ မင်းသိလား..ပြစ်ဒဏ်ချခြင်းအပိုင်းအစပဲ...မင်းမှာ ဘယ်လိုစွမ်းရည်မျိုးပိုင်ဆိုင်ထားတယ်ဆိုတာ ငါ မသိပေမယ့်...မင်းက ငါရှေ့မှာတော့ ဘာမှမဟုတ်တဲ့ ကောင်ပဲ"

လူလတ်ပိုင်းကြီးက ကြောက်မက်ဖွယ်အပြုံးမျိုး ပြုံးနေလေ၏။

လုယွီက အေးစက်စက်နှာမှုတ်ပြီးနောက် သူ၏နှုတ်ခမ်းထောင့်တွင် သရော်တော်တော်အပြုံးတစ်ခုက တွဲလွဲခဲ့နေခဲ့သည်။

"ခင်ဗျားရဲ့နောက်ကိုကြည့်လိုက်"

လုယွီက လူလတ်ပိုင်းကြီး၏နောက်သို့ ရုတ်တရက် လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်သည်။

လူလတ်ပိုင်းကြီးက လှုပ်ရှားခြင်းမပြုချေ။

"ဘာလဲ...အဲ့ဒီ လှည့်ကွက်လေးတွေက မကုန်သေးဘူးလား"

အမှန်အားဖြင့် လူလတ်ပိုင်းကြီးသည် သူခေါင်းကို နောက်သို့လှည့်ကြည့်ခြင်းမပြုသော်လည်း သူ၏နတ်ဘုရားစိတ်အာရုံဖြင့် နောက်ကျောဘက်အားကြည့်လိုက်လေ၏။

သို့ရာတွင် လူလတ်ပိုင်းကြီး၏မျက်နှာအမူအယာသည် သိသိသာသာ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ သူ၏နောက်၌ ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုးမှစုဝေးလာသော ကောင်းကင်ဘုံနဂါးတစ်ကောင်သည် ကောင်းကင်ယံ၌ပျံဝဲနေပြီး သူ့အားဟိန်းဟောက်နေပေ၏။

"မကောင်းတော့ဘူး"

လူလတ်ပိုင်းကြီးက တီးတိုးကျိန်ဆဲပြီးနောက် သူ၏ရွှေရောင်လက်ဝါးပုံရိပ်ဖြင့် သူ၏နောက်ကျောဘက်အား ရိုက်ချလိုက်တော့သည်။

သို့ရာတွင် သူ၏မှော်စွမ်းအား မည်မျှပင်အားကောင်းနေပါစေ ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုး၏အောက်၌ အရာမဝင်ချေ။

ဘုန်း....

ကျယ်လောင်သော ဆူညံသံတစ်ခုနှင့်အတူ လူလတ်ပိုင်းကြီးအား ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုးများက လွှမ်းခြုံသွားခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လုယွီအားလည်း ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုးက ရိုက်ခတ်မိလေ၏။

ကုန်းပတ်ပေါ်ရှိလူနှစ်ယောက်အား အဆုံးမရှိသောမိုးကြိုးလှိုင်းများက တရဆတ်ပစ်ခတ်နေပေသည်။ မိုးကြိုးများက သူပေါ်သို့ကျဆင်းလာချိန်တွင် လုယွီ၏မျက်နှာပေါ်၌ ခါးသက်သက်အပြုံးတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။

သူ၏ယခုလက်ရှိကျင့်ကြံဆင့်သည် အလွန်နိမ့်ပါးနေဆဲဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ ထိပ်သီးပညာရှင်နှင့်ရင်ဆိုင်ရသည်တွင် အကယ်၍ လုယွီကသာ အထူးနည်းစနစ်များကိုအသုံးပြုနိုင်ခြင်းမရှိပါက သူ၌အနိုင်ရနိုင်ခြေမရှိပေ။

အချိန်က လွန်စွာတိုတောင်းသဖြင့် လုယွီက အထူးဝင်္ကပါခင်းကျင်းရန်လည်း အချိန်မရခဲ့ချေ။ ထို့ပြင် သူက ဝင်္ကပါခင်းကျင်းနိုင်လျှင်ပင် ဤကဲ့သို့

အစွမ်းထက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား အနည်းငယ်သာ အကျိုးသက်ရောက်ပေမည်။

သူ လုပ်ဆောင်နိုင်သည့်တစ်ခုတည်းသောအရာမှာ သူကိုယ်သူပစ်မှတ် ပြုလုပ်ပြီး ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုးများအား ဆွဲဆောင်ခြင်းပင်။

ယခုလက်ရှိချိန်တွင် လုယွီအား မိုးကြိုးများကဝန်းရံထားပြီး သူ့အားဝါးမြို့ နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းနေကြ၏။လုယွီက ကောင်းကင်ဘုံအင်ပါယာ၏ဥပဒေသ ကို အသုံးပြုပြီး မိုးကြိုးများ၏ဦးတည်ချက်ကိုထိန်းချုပ်၍ လူလတ်ပိုင်း ကြီး၏အနီးသို့ ကျဆင်းနေစေသည်။

ဘုန်း...ဘုန်း...

ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုး၏သတ်ဖြတ်လိုခြင်းစိတ်ဆန္ဒအမျိုးစုကို လူလတ် ပိုင်းကြီးကခံယူနေရသည်။

ကြွင်းကျန်သောမိုးကြိုးစွမ်းအင်များကမူ လုယွီက ခံယူနေရပေ၏။လုယွီ က သူ၏ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါများအထိဝင်လာသော ထုံကျင်မှုကို ခံစားနေရ သည်။သူက အံတင်းတင်းကြိတ်ပြီး သူ၏စကြာဝဠာခန္ဓာကိုယ်မှအား အကောင်းဆုံးခွန်အားကို ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။သူ၏ရင်ဘတ်ပေါ်ရှိထိုက် ကျိအမှတ်အသားသည် အပြင်းအထန်လည်နေပြီး မိုးကြိုးစွမ်းအင်အား စတင်ဝါးမြို့နေလေ၏။

ကောင်းကင်ဘုံမိုးကြိုး၏ဆေးကြောသန့်စင်ပေးမှုကြောင့် လု ယွီ၏ခန္ဓာကိုယ်မှအညစ်အကြေးများ ယိုစီးထွက်နေပေသည်။ဤကဲ့သို့ နာကျင်မှုမျိုးသည် သာမန်လူသားများတောင့်ခံနိုင်သောအရာမျိုး မဟုတ် ချေ။

ဘုန်း...

ပြင်းထန်သောမိုးကြိုးလှိုင်းတစ်လှိုင်းက လုယွီနှင့်လူလတ်ပိုင်းကြီးအပေါ်

သို့ ကျရောက်လာမှုကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်လုံး လွင့်ထွက်သွားကြသည်။

လုယှီက အထီးကျန်နတ်ဘုရားလှေ၏ကုန်းပတ်အစွန်းနှင့် ရိုက်ခတ်မိပြီး သင်္ဘောလက်ရန်းများပင် ကျိုးပဲ့သွားခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သင်္ဘောအဆောက်အအုံ၏တံခါးက ပွင့်လာလေ၏။ ကျီးချန်ယှီ သခင်ကြီးဝေနှင့်တစ်ခြားလူငယ်ကျင့်ကြံသူများသည် ပြေးထွက်လာကြရာ အံ့အားသင့်တုန်လှုပ်ဖွယ်မြင်ကွင်းကို တွေ့မြင်မိကြသည်။

သူတို့၏အမြင်တွင် အထီးကျန်နတ်ဘုရားလှေ၏ကုန်းပတ်ပေါ်ရှိ လုယှီနှင့်လူလတ်ပိုင်းကြီးထို့ထံသို့ မိုးကြိုးလှိုင်းများက တစ်ချိန်လုံးရိုက်ခတ်နေရာမှ နှစ်ယောက်လုံး သင်္ဘောပေါ်မှ လွင့်စင်သွားကြခြင်းပင်။

"လုယှီ"

ကျီးချန်ယှီ၏မျက်လုံးများအတွင်း၌ နာကျင်မှုအရိပ်အယောင်များပြည့်နှက်နေကာ သူမက လုယှီထံသို့ပြေးဝင်သွားသော်လည်း သခင်ကြီးဝေက တားဆီးထားခဲ့သည်။

"အဲ့ဒီနေရာကို မသွားနဲ့"

သခင်ကြီးဝေကမူ အေးဆေးတည်ငြိမ်နေပေ၏။

ကုန်းပတ်ပေါ်တွင်မူ မိုးကြိုးလှိုင်းများက နေရာအနှံ့ကျဆင်းနေပြီး မိုးကြိုးပင်လယ်ကြီးပင်ဖြစ်စပြုနေပေသည်။

ဤအချိန်၌ ကုန်းပတ်ပေါ်သွားသူသည် သေရမည်မှာ မလွဲဧကန်ပင်။

ကျီးချန်ယှီက အလွန်စိုးရိမ်ပူပန်နေပြီး သူမ၏မျက်ရည်များကလည်း မထိန်းနိုင်မသိမ်းနိုင် ကျဆင်းနေလေ၏။

"ဒါတွေက ကျွန်မကြောင့်ဖြစ်တာ....အခုလည်း သူက ကျွန်မကြောင့်သေပြီ"

"စိတ်အေးအေးထား...မင်းရဲ့အဓိကတာဝန်ကို သတိရအုံး"

သခင်ကြီးဝေက လေးနက်သောလေသံဖြင့် ပြောဆိုလိုက်၏။

ကျီးချန်ယွီက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေ၏။သူမ၏မျက်လုံးများတွင် မျက်ရည်များစိုရွှဲနေပြီး သူမက ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကိုအခိုင်အမာချလိုက်ပုံ ဖြင့် လက်သီးကိုတင်းတင်းကျပ်ကျပ် ဆုပ်ထားခဲ့သည်။

"သခင်လေး...မင်းကိုငါ ဘာမှဖြစ်ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး"

သခင်ကြီးဝေက လူယွီ၏ကံကြမ္မာလမ်းကြောင်းကိုတွက်ချက်လိုသဖြင့် သူ၏လက်ချောင်းများအား ကွေးချည်ဆန့်ချည်လုပ်လိုက်လေ၏။သို့ရာတွင် သူ၏လက်ချောင်းများလှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် နေရာ၌ပင်အေးခဲ့သွား သကဲ့သို့ ရပ်တန့်သွားခဲ့သည်။

"ကောင်းကင်ဘုံရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်...သခင်လေး...မင်းက ဘယ်သူလဲ"

သခင်ကြီးဝေ၏မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်နေပြီး သူ၏စိတ်နှလုံးသားတစ်ခု လုံးလည်း တုန်ရီသွားပေ၏။
